HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הוי רבוי אחר רבוי ואין רבוי אחר רבוי אלא למעט ואיכא דאמרי אמר רב יצחק בר יוסף בעי רבי יוחנן נתן משהו שמן על גבי כזית מנחה מהו מי בעינן שימה כנתינה או לא תיקו: נתן שמן על שיריה: ת"ר [1]לא ישים [2]עליה שמן ולא יתן יכול בשני כהנים תלמוד לומר עליה בגופה של מנחה הכתוב מדבר ולא בכהן יכול לא יתן כלי על גבי כלי ואם נתן פסל ת"ל עליה בגופה של מנחה הכתוב מדבר: **מתני'** [3]יש טעונות הגשה ואין טעונות תנופה [4]הגשה ותנופה תנופה ולא הגשה לא תנופה ולא הגשה [5]ואלו טעונות הגשה ואין טעונות תנופה מנחת הסולת והמחבת ומרחשת והחלות והרקיקין מנחת כהנים ומנחת כהן משיח מנחת נגרים מנחת נשים ומנחת חוטא [6]רבי שמעון אומר מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן הגשה לפי שאין בהן קמיצה וכל שאין בהן קמיצה אין בהן הגשה: **גמ'** [7]אמר רב פפא כל היכא דתנן עשר תנן מאי קמ"ל לאפוקי מדרבי שמעון [8]דאמר מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא קמ"ל דלא: מנא הני מילי דתנו רבנן אילו נאמר [2]והבאת אשר יעשה מאלה לה' [3]והקריבה אל הכהן והגישה אל הכהן אלא קומץ בלבד מנחה מנין תלמוד לומר מנחה [4]מנחת חוטא ודין הוא נאמר [5]הכא

מנחת אומר אין לי שטעון הגשה ואין לי שטעון תנופה [6]מנחת חוטא שנאמר [7]הכא בעינן שימה דומיא דנתינה או [8]לא. גפ"ק לכריתות (לף ו:) פליגי רבי יהודה ור"מ גבי שמן המנחה דל' מתיר סבר על גבי לחם לא יקך ומכיש ואפר יתן ממנו על זר מה סיכה כל שהוא לף נתינה כל שהוא ור' יהודה סבר לעיל נתינה דזר מנתינה דעלמא מה נתינה דעלמא כזית לף נתינה דכהן כזית וכשמא הך בעית להכא ניתא לתרוייהו לתפילו לר"מ דילף מהם משום דנתינה וסיכה נחדא מילתא כתיבי אלא שזה כתוב בזאת ותפילו לר' יהודה נמי כתוב בכרת ותפילו לר' יהודה נמי לא ילף מהם למלא הכא מודה כיון דנתינה וסיכה כתיבי בחד כרת קל וחומר דמעשר בהמה דנתינה בעלמא בזית מעשר בהמה היינו משום דכתיב (פסחים נב:) ולא כתב שמואל לדלידי שור פרוטה בעי וכי לוקח שור פרוטה לע"פ שאין בו כזית אי נמי לתפילו כתב שמואל דשמני מרומה דפרוטה דמיתם אתם והא לתמר נסכים אבל מנחת כהנים ומנחת כהן משיח מסתמא לא מפקינן מהגישה. תור"א: [1] מאלה לה' וגו'. תיבות והקריבה אל הכהן והגישה מנחתך: [2] מנחת חוטא מנין. דבשלמא שאר מנחות כתיב זאת תורת המנחה ומנחת חוטא לכל המנחות ומנחת חוטא אינו בכלל דהא הגשה במנחת נדבה כתיב דכתיב ביה שמן ולבונה ובמנחת חוטא אין בה לא שמן ולא לבונה: [3] נאמר הבא והביא הכא נמחק: [4] מתיבות הרי רבוי אחר רבוי כו' עד דאיכא שיעורא נמחק: [5] אכילה ואין אכילה בפחות מכזית הס"ד ואחר כך מה"ד עליה. דמשמע: [6] דעל משהו נמי חייב צ"ע א"כ למה לא מחייב בשמן על משהו. תור"ח: [7] כמו שנים הרי נא ומבושל לוקה שתים ופרי"ח יכול בשתי מנחות דוקא באחת נתן שמן ובאחת נתן לבונה הוא דמחייב ב' לאוין אבל בחדא מנחה לא מחייב אלא חדא. ונעמא יש בדבר דכיון דנתן את השמן הויא לה מנחה פסולה ולא מחייב תו אנתינת לבונה כדאמרינן לעיל גבי מחמץ אחר מחמץ במחמץ את הכשרה אבל לא הפסולה והא דנקט ב' כהנים אורחא דמלתא משום ברוב עם כו' וצ"ע קצת דגבי מחמץ כתיב לה' דמינה דרשינן כשרה ולא פסולה. תור"א: [8] ולאו למימר א"נ היינו הך אין בהם קמיצה להכשיר השירים לכהנים. תור"ח:

[1] ה(וי רבוי אחר רבוי. דגבי שמן כתיב[2]עליה להיינו כזית וגבי לבונה כתיב[3] עליה דמשמע עד לפיכך שיעורן): [3]בלבונה כתיב[3] נמיכזית ונמיכזית כדכתיב (ויקרא כב) ונתן לכהן את הקדש ודכהיא נמיכזית כדכתיב מלילה ח] וכל מלילה בכזית. עליה משמע דבמנחה נמי בעינן כזית הוי רבוי אחר רבוי דגבי שמן כתיב עליה להיינו כזית וגבי לבונה עליה הוי רבוי אחר רבוי ושינו לגלגל עליה לגבי למעט דגבי לבונה לא בעינן כזית מנחה [4] דעל משהו נמי מייב: **מי בעינן שימה.** דשמן דומיא דנתינה לבונה דלא מפייב לגלגל בכזית מי לא: **יכול כשני כהנים.** דלא יתפייבו שני לגלגון עד שיהו שני כהנים אחד נותן ואחד נותן לבונה לגבי חד והן שנים כאחד: **בגופה של מנחה שכתוב מדבר.** מלויין שני הלמדין כיון שנתן שמן ולבונה על המנחה מייב שתים לא שנא חד ולא שנא תרין: (ו) **יכול לא יתן כלי על כלי:** [5]**בגופה של מנחה.** עד שיערב את השמן או הלבונה במנחה: **מתני' כל שאין לה קמיצה.** דכתיב שירים לבהנים: **ואין לה הגשה.** דכתיב בבריית לקמן ויליף מלו מנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין מהן לבהנים: **גמ' עשר מנן.** במתי ליתני כדפרישית לעיל (לף נט.): **ובשאין לה קמיצה.** בההוא קרא כתיב והגישה אל המזבח: **אלא קומץ בלבד.** שנאמר לה': **מנחה כו'.** שטעונה הגשה קודם קמיצה: **ודין הוא.** למנחת חוטא טעונה הגשה ולא נריך קרא:

מנחת

אומר אין לי שטעון הגשה אלא קומץ בלבד מנחה מנין תלמוד לומר מנחה [6]מנחת חוטא שנאמר [7]הכא

דטעון בכל שהוא דכתיבי כך מיסורו ובמסכת פיאה בשמעתא קמייתא בירושלמי משמע דאין לה שיעור כלל והא דלא תני לה בהדי הך דאין להם שיעור משום דאין עשה כל גורנו תרומה משום דכתיב דאשת שסייריה ניכרין ומתן בהונות אין שייך להזכיר כאן דלא שייך בהו לא פרוטה ולא כזית [9]: **יכול** [10]**בשני כהנים ת"ל עליה.** פירש בקונטרס שלא יתפייבו בשני לחזין על הלבונה ועל השמן אלא שני כהנים שנים ונראה לפרש דמיירי בשתי מנחות הנעשות בשני כהנים דהכי תורמת למילתא משום ברוב עם הדרת מלך דהא בתנופת מזה ושוק וחלבים מעפלים בו אלמא כהנים משום ברוב עם הדרת מלך דלקמן (דף סב.). כל שכן בשתי מנחות והכי קאמר יכול בשתי מנחות דווקא כדכתיבי שני לחזין שבזאת נתן שמן ובזאת נתן לבונה במנחה אחת כיון דלכבר נתן עליה שמן הרי היא פסולה ולא מחייב תו הלבונה כדאמרינן לעיל (דף מ.) בהמחמץ את הפסולה דפטור ואע"ג דהמתם כתיב לה' דלרשיון כתיב לא פסולה לימא מהתם ילפינן ת"ל עליה בגופה של מנחה כלומר מדבר למייב שני לחזין ולקח קשה לתימה דקתני מיירי בשתי מנחות שיש בהן הלבונה בשא אחת ושתי שני כהנים לגלגון בשתי מנחות שיש בהם שמן והלבונה ול"ת מפרש יכול בשני כהנים כלומר בשני כהנים שיש בגופה של מנחה שכתוב